

Toptien Vincent Kouters

1. *Somedaymyprincewill.com* door Trouble Man, regie Casper Vandeputte.

In deze slimme theaterrevue vertelt Sadettin Kirmiziyüz een even grappig als aangrijpend verhaal over cultuurverschillen, romantiek en knellende familiebanden. Dit alles aangekleed met de waanzinnig goede theatermuziek van The Sadists.

2. *Wie is er bang voor Virginia Woolf?* van Edward Albee door Dood Paard.

Manja Topper en Kuno Bakker spelen toneelechtbaar Martha en George als twee bezetenen. Met hun alles vernietigende dialogen reiken ze tot de bodem van een liefdeloos huwelijk.

3. *De meeuw* van Anton Tsjechov door Toneelgroep Amsterdam, regie Thomas Ostermeier.

Gastregisseur Ostermeier laat in een verraderlijk luchtige enscenering de spanningen hoog oplopen tussen Tsjechovs tragikomische levensamateurs. Sommigen proberen hun geluk te forceren. De fatale gevolgen komen hard aan. Erg mooie rollen van Héléne Devos en Hans Kesting.

4. *De wederopbouw van het Westen: Zwart* door De koe.

Slotstuk van een onnavolgbaar drieluik over Westerse kunst, decadentie en zo veel meer. Terloops gespeeld, maar tegelijk erudiet, intelligent en hoogst ironisch. Zo zeer dat het een meesterlijke prestatie genoemd mag worden.

5. *Een Lolita* van Bernard Dewulf door NTGent, regie Julie Van den Berghe

Els Dottermans is fenomenaal als Lolita van middelbare leeftijd. Ook Frank Focketyn is op zijn plaats als

de inmiddels uitgebluste vent die haar ooit verleidde. Bernard Dewulf schreef voor hen zinnen vol rancuneus verlangen naar vroeger.

6. *De baard van God* door Hotel Modern.

Opnieuw creëert Hotel Modern een compleet eigen bordkartonnen wereld waarin dood, ziekte en vergankelijkheid domineren. Onschuldige poppetjes, gemodelleerd naar familieleden van de makers zelf, figuren in catastrofale verhaaltjes.

7. *Mightsociety 10* van Eric de Vroedt.

Eric de Vroedt sluit zijn 10-delige cyclus af met een ingrijpend verhaal over een verscheurde Hollandse familie in een onherkenbaar geworden wereld, waarin enkel economische belangen regeren. Pijnlijk goed gespeeld door Hein van der Heijden en Esther Scheldwach.

8. *Na de repetitie/Persona* van Ingmar Bergman door Toneelgroep Amsterdam, regie Ivo van Hove.

Van het bijzondere uitklapdecor tot de geweldige rollen van Marieke Heebink, Karina Smulders en, in het eerste deel, Gijs Scholten van Aschat. Alles aan deze symbolische trip is perfect uitgevoerd. Zinnenprikkelend theater.

9. *Drie Zusters* van Anton Tsjechov door Het Nationale Toneel, regie Theu Boermans.

Een groot ensemble onder leiding van Theu Boermans speelt deze *Drie Zusters* als melancholieke komedie. En dat in een mooi schetsmatig decor dat het sterke acteren van vooral de drie hoofdrolspeelsters benadrukt.

10. *De muurspecht* van

Willem de Vlam door Bellevue Lunchtheater, regie Paul Knieriem.

Ontroerend kleinood over een echtpaar dat ooit in het centrum van het maatschappelijke debat stond. Maar nu oud is en moet kampen met Alzheimer. Steengoed theater over het zelfverkozen einde van een tijdperk.

Teleurstelling: *Funzone* van Mugmetdegoudentand, regie Joan Nederlof.

De normaal zo leuke en geëngageerde theatermakers van Mugmetdegoudentand mislukken goed in een show die over identiteit moet gaan, maar een onduidelijke vergaarbak van onleuke sketches is. Zelfs beroepstransgender Baby Dee kan dit niet redden.